

GRUZÍNSKÁ
POHÁDKA

Lev a zajíc

ლომი და კურდღელი

Bylo nebylo, v jednom háji se scházelo hodně zvířátek. Když se však mezi nimi objevil lev, všechna zvířátka se začala strachy klepat. Lev je často unášel, a pak je pojídal.

Zvířátka se rozhodla, že se sejdou, aby našla řešení. Rozhodla se, že mu každý den budou nosit jídlo a na oplátku ho poprosí, aby je nechal na pokoji. Lev se vším souhlasil pod jednou podmínkou, že mu budou nosit jídlo včas a ani o minutu později. Jinak je všechna do jednoho sní! A tak každý den zvířátka lvovi nosila jídlo.

Přišla řada na zajíce.

„Co se dá dělat. Půjdu sám, nedoprovázejte mne. Uvidíte, že si večer na lva ani nevzpomenete. Ušetřím vás všeho trápení,“ řekl zajíc.

Zvířátka se mu začala smát: „Podívejte se na toho strašpytla. Dělá ze sebe hrdinu, ale na lva sotva stačí.“

Zajíc přišel ke lvovi se zpožděním. Lev už hlady šílel. Právě se chystal vyjít ze svého obydlí a sežrat všechna zvířátka.

V tu chvíli se objevil zajíc. Zajíc se celý strachy klepal od hlavy až k patě. Lev se na něj zuřivě podíval a zařval: „Kde jsi byl tak dlouho?!”

„Vážený pane lve, nesl jsem vám jídlo, ale potkal jsem

druhého lva, který mi vaše jídlo vzal a skočil s ním do studny.”

„Ukaž mi, kde je ta studna,” řekl lev.

Zajíc přivedl lva ke studni.

„Tady je, pane. Ale já se bojím. Zvedněte mě a podíváme se do studny spolu.”

Lev zvedl zajíce a podíval se do studně. Ve studni uviděl svůj a zajícův odraz. Lev se rozčilil, pustil zajíce a skočil do studny, aby lupiče potrestal. Voda ve studni byla ale hluboká a lev se utopil.

A tak byla zvířátka šťastná a zajícovi poděkovala, že jim pomohl.

იყო და არ იყო რა ერთი ჭალა, სადაც
ხშირად თავს იყრიდა სხვადასხვა
ცხოველი. როცა ტყისბინადრებში ლომი
გაერეოდა, ყველა ცხოველს კანკალს
დააწყებინებდა: ლომი სათითაოდ
იტაცებდა მათ და შეექცეოდა.
შეიკრიბნენ მხეცები მოსალაპარაკებლად,
როგორ დავაღწიოთ თავი ლომის
ბრჭყალებსაო. თათბირის შემდეგ
გადაწყვიტეს: დავუნიშნოთ ლომს
სამუდამო სარჩო, ჩვენვე მივუტანოთ
და ვთხოვოთ, თავი დაგვანებოს. ლომი
დასთანხმდა, მხოლოდ პირობა დაუდო -
ერთი წუთიც არ გადააცილოთ დანიშნულ
დროს, თორემ დაგეცემით და ერთნაირად
ამოგჟლეტთ ყველასო. ამნაირად მხეცები
სათითაოდ ყოველდღე მიჰვკრიდნენ
ხოლმე ლომს რომელიმე ცხოველს. ჯერი
მიდგა კურდღელზე, უნდა წაეყვანათ
ლომთან შესაჭმელად.
რაკი ჩემი რიგია, რა გაეწყობა! გამიშვით
მარტო და გიჩვენებთ, რომ სალამოს
ლომის სახსენებელი აღარ იქნება

და თქვენც სამუდამოდ დაგიხსნით
ტანჯვისაგანო.

მხეცებმა გულიანად გადაიხარხარეს:
ვერ უყურებთ ამ მშვიდარას და უძლოურს,
როგორი ტრაბახი სცოდნიაო!

კურდღელმა ცოტათი დაიგვიანა. ლომს
ძლიერ მოშიებოდა, თვალების ბრიალით
და კბილების კაწკაწით მოელოდა
სადილს და თანაც ფიქრობდა ბუნაგიდან
გამოსვლას, რომ მხეცებს დარეოდა.
ამ ღროს გამოჩნდა კურდღელი, შიშისაგან
სულ ძაგდაგებდა.

ლომმა მრისხანედ გადახედა და ბრაზით
უყვირა:

- სად იყავ ამდენ ხანსაო?
- დიდო ბატონო, - კრძალვით მოახსენა
კურდღელმა,
- თქვენთან ნადირი მომყავდა, გზაზე
მეორე ლომი შემხვდა, გამომტაცა და
ჩაათრია ღრმა ღელეში, აქ ახლოს რომ
არისო.
- აბა, მიჩვენე, სად არისო? – უთხრა
ლომმა.

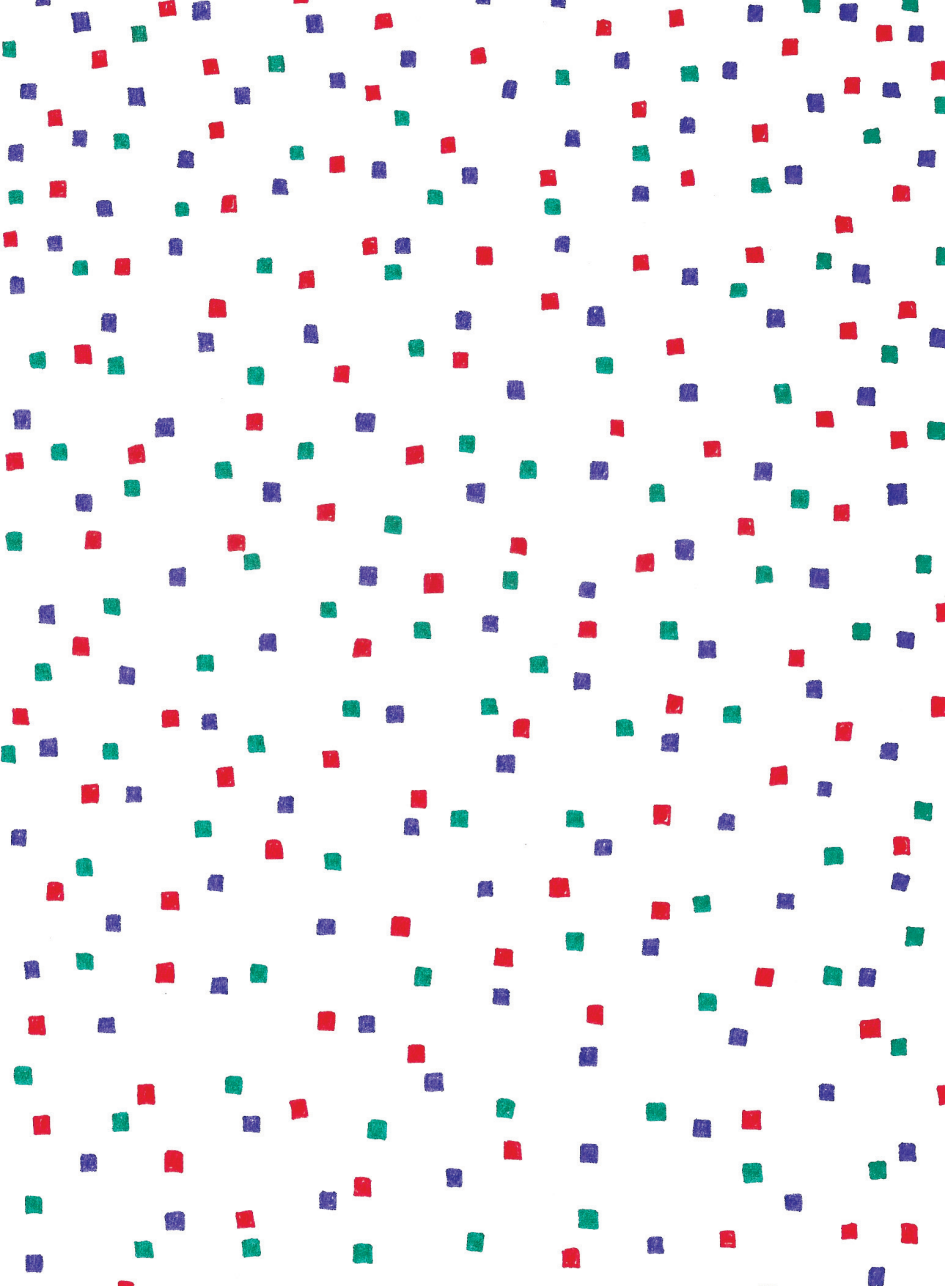

მიიყვანა ერთ ჭასთან და უთხრა:

– აი, ბატონო, აქ არის, მაგრამ მეშინია, ხელში ამიყვანეთ და ერთად ჩავიხედოთო. ლომმა აიყვანა კურდღელი და ერთად ჩაიხედეს ჭაში; ჭის წყალში გამოჩნდა ლომისა და კურდღლის ლანდი. ლომმა კურდღელი სწრაფად გაუშვა, ჩანტა ჭაში მტრის დასასჯელად, მაგრამ ჭაში წყალი ღრმა იყო და შიგ ჩაიხრჩო. გაიგეს მხეცებმა ეს ამბავი თუ არა, გამართეს დიდი მხიარულება, კურდღელს კი დიდი მადლობა გადაუხადეს.

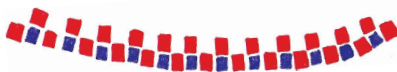

Autoři projektu:
Petra Holubářová, Lucie Machová
Převyprávění pohádky:
Lela Kukava
Ilustrace a grafické zpracování:
Michaela Casková

InBáze, z.s.
2019

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
OP Praha – půl růstu ČR

 MĚSTSKÁ ČÁST PRAHA 2

 Městská knihovna v Praze

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

 INBÁZE

